

BULETIN INFORMATIV

Nr.
26

9
Octombrie
2020

EDITORIAL

Continental și național

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Tot ceea ce se întâmplă în fotbalul mondial, se întâmplă pe cale de consecință și în cel național. Mai concret spus, România aparținând spațiului european, are o directă legătură cu valorile, regulile și normele impuse de acesta. Membră a Uniunii Europene, țara noastră beneficiază de calitatea astfel dobândită în multe aspecte ale construcției sociale, fotbalul fiind doar unul dintre acestea. Nu insist asupra detaliilor, dacă putem trece la capitolul detalii libera deplasare în acest spațiu, locurile de muncă și încă multe altele.

Avantajele sunt enorme, iar foruri precum UEFA sau EPFL sunt cele care coordonează, dirijează ori, după caz, consiliază, ajută fotbalul din țările membre. Îl dezvoltă, prin programe specifice, prin competițiile rezervate națiunilor sau echipelor de club, prin fonduri care să dea forță centrelor de copii și juniori, academiilor etc.

Săptămâna trecută salutăm de aici, din paginile Buletinului informativ, performanța campioanei, CFR Cluj, din nou calificată, absolut entuziasmant, în grupele Europa League, o demonstrație nu doar a valorii excepționale a clujenilor și a antrenorului lor, Dan Petrescu, împreună cu întreaga echipă care manageriază acest club.

Un club cu adevărat european. Calificat în grupele unei foarte importante competiții europene. Iată, așadar, vorbim de valori, de criterii de performanță, la nivel de club ori la nivel de echipă reprezentativă, și totul se raportează, gravitează în jurul ideii de apartenență la ideea europeană,

la această latură continentală a fotbalului căruia îi aparținem.

Familia fotbalului european ne cuprinde și acesta trebuie să fie punctul plecării în orice analiză corectă pe care intenționăm să o desfășurăm.

Sigur, fotbalul românesc nu are forța valorilor și, implicit, comercială atât de evidentă în marile ligi ale Europei. Primele cinci campionate ale continentului, cele din Franța, Italia, Germania, Spania și Anglia sunt ele însele un (alt) continent în sine, iar forța lui gravitațională este colosală.

Avem jucători în Europa, avem și antrenori excelent cotați, fotbaliști mai mulți în Italia, tehnicieni de top în țară, dar și în Ucraina sau Turcia.

Ce vreau să spun? Că trebuie să urcăm. Că trebuie să ajungem acolo unde am mai fost. CFR Cluj e un exemplu, echipa națională de tineret, la turneul final din Italia, de anul trecut, e alt exemplu. Europa ne oferă variante, competiție și o anumită experiență. Depinde doar de noi să înțelegem unde suntem. Cine suntem. Cum suntem.

Europa e un model, dar Europa e și un criteriu pentru a reuși dezvoltarea națională a fotbalului nostru. Vrem să dovedim și în alte aspecte că suntem europeni, încercăm, împreună cu FRF, să implementăm cât mai rapid sistemul VAR în arbitrajul din Liga 1 și sunt convins că vom reuși, ca întotdeauna când am strâns toate energiile pentru un țel comun. E și aici o lecție europeană, dar, mai ales, una națională!

INTERVIU

Interviu cu Andrei Prepeliță
(FC Argeș)

realizat de Marius Duinea

La aproape 35 de ani, **Andrei Prepeliță** este cel mai reprezentativ jucători ai echipei **FC Argeș**. Mijlocașul, revenit la Pitești în toamna anului trecut, a pus umărul la promovarea echipei în **Liga 1** după o absență de aproape 12 ani. Liderul echipei din Trivale este cel mai experimentat jucător din lotul lui FC Argeș, având un palmares de invidiat. "Prepe" a câștigat titlul de trei ori cu FCSB (2012-2013, 2013-2014 și 2014-2015), cu Ludogoreț Razgrad (2015-2016), Cupa României cu FCSB în sezonul 2014-2015 și Supercupa în 2013-2014. Andrei vrea să-și încheie cariera la **FC Argeș**, echipă care l-a lansat în fotbalul mare. Căpitanul vulturilor își dorește foarte mult ca echipa la care evoluează să depășească momentul greu prin care trece în acest început de campionat.

1 Andrei, FC Argeș a promovat în Liga 1 după o pauză de 11 ani. Cum a fost sentimentul revenirii echipei în primul eșalon?

A fost obiectivul meu odată cu revenirea la FC Argeș în liga a doua. De asta am acceptat să vin în liga a doua ca să pot să-mi ajut echipa care m-a debutat în fotbalul mare unde am crescut.

Cred că am făcut o bucurie orașului și tuturor locuitorilor prin această promovare.

2 Cât de mare este tracul la Liga 1?

Nu mai am demult trac. Poate în prima parte a experienței mele la FC Argeș, dar la vârsta mea și la meciurile pe care le-am jucat, pot spune că nu mai

e vorba de trac. Desigur, jocul este unul colectiv și probabil unii dintre colegii mei care au debutat în Liga 1 au resimțit acest șoc, dar odată cu trecerea partidelor să scape de el și să arătăm cât mai bine.

3 Ce lipsește echipei pentru a avea rezultatele dorite de suporterii?

În primul rând, s-au

schimbat câțiva jucători. Nu este ușor să formezi niște relații de joc, o echipă. Cred că vom arăta altfel odată cu trecerea timpului. Pot să spun că s-a și văzut în ultimele meciuri o creștere, dar din păcate am făcut câteva greșeli individuale și am luat goluri mult prea ușor.

4 Dorești să-ți închei cariera la FC Argeș?

Da. La 35 de ani nu mai îmi vine să mă duc în altă parte. Asta mi-am dorit,

să promovăm și să avem rezultate cât mai bune în Liga 1.

5 Ce vei face după ce îți vei încheia cariera de fotbalist? Te vezi activând tot în fotbal?

Da. Acum, odată cu pandemia, nu s-au mai ținut cursurile de antrenor. Mă interesasem înainte și am deja licența B. Am carnetul de antrenor din 2011. După ce am terminat facultatea, am terminat și Masterul în management

sportiv. Urmează să mă hotărâsc ce voi alege. Deocamdată mă bucur de sentimentul acesta de fotbalist.

6 Care crezi tu că este secretul succesului în fotbal?

În fotbal și în general, să fii serios și să muncești. Țasta e secretul în orice domeniu de activitate, nu numai în sport.

INTERVIU

Interviu cu dl. Bogdan Stoica, director executiv al FC Argeș

realizat de **Marius Duinea**

FC Argeș a revenit în **Liga 1** după o absență de 12 ani. Piteștenii au reușit promovarea în primul eșalon în vara acestui an la capătul unui play-off nebun, în care cele mai bune șase echipe din eșalonul secund s-au luptat până în ultima secundă pentru cele două locuri direct promovabile. Alb-violetii și-au asigurat biletele pentru primul eșalon în ultima etapă a acestui play-off, în urma unei remize cu UTA Arad, dar și a unui gol marcat de Rapid București în minutul 97, în confruntarea cu Turris Turnu Măgurele. Unul dintre artizanii revenirii alb-violetilor pe prima scenă fotbalistică a țării este **Bogdan Stoica**, directorul executiv al clubului **FC Argeș**. La cei 39 de ani ai săi, **Stoica** este cel mai tânăr conducător al unei echipe de **Liga 1**. Oficialul grupării din Trivale este convins că echipa își va reveni după startul slab de campionat și va rămâne în **Liga 1** în sezonul următor.

1 Domnule Bogdan Stoica, ce sentiment ați trăit acum două luni la promovarea echipei FC Argeș?

Un sentiment foarte frumos! Pe undeva, era normal după atâta așteptare să trăim sentimente de neimaginat. A fost ceva unic... După atâta timp, FC Argeș, un club cu atâta istorie, a reușit să revină iarăși în Liga 1... Asta mi-am dorit când am revenit la FC Argeș și am reușit să îndeplinim cea mai mare dorință a piteștenilor.

2 Cât de mare este diferența dintre Liga a 2-a și Liga 1?

Este o diferență și nu pot nega acest lucru. Sper ca în cazul echipei noastre să fie cât mai mică, chiar dacă până acum nu am reușit să avem rezultatele pe care ni le dorim cu toții. Am avut un nucleu bun de jucători la liga a doua. Am încercat să păstrăm cât mai mult din el să ne fie mai ușor

și în Liga 1. Am dorit ca, pe lângă acest nucleu, să aducem jucători care să îmbunătățească lotul care a fost la liga a doua și cu care s-a promovat. Am adus jucători să completăm lotul și vom mai aduce și alții pentru a întări echipa.

3 Ce lipsește echipei pentru a avea rezultatele dorite de suporter și conducerea clubului?

Poate mai multă încredere. În momentul de față poate și schimbarea antrenorului să fie un factor care să deblocheze echipa. Va trebui să mai aducem minim doi jucători pentru a îmbunătăți lotul și jocul echipei.

4 Cum vezi viitorul echipei FC Argeș pe termen scurt și mediu?

Sunt convins că echipa FC Argeș nu va retrograda la finalul acestui sezon competițional.

Întotdeauna, primul an de după promovare este cel mai greu... Sunt convins că dacă vom rămâne în Liga 1, anul viitor ne vom lupta pentru intrarea în play-off.

5 În trecut FC Argeș a avut una dintre cele mai bune academii de copii și juniori. Credeți că Piteștiul va redeveni un centru foarte important pentru descoperirea de noi talente?

De câțiva ani am pus din nou pe picioare Centrul de Copii și Juniori care dispăruse odată cu intrarea în faliment a vechiului club, însă lucrurile și rezultatele nu pot apărea peste noapte. Vrem să strângem la Pitești cei mai talentați copii din județ și nu numai. Clubul FC Argeș nu percepe nici un fel de taxe și încercăm să asigurăm condiții bune copiilor pe care îi avem legitimați. Îmi doresc să fie o selecție continuă pentru a reuși să aducem la FC Argeș cei mai talentați copii

din județ și nu numai. De aici s-au lansat foarte mulți jucători valoroși care au evoluat apoi și la Națională. Eu sper ca în cel mult doi ani, Centrul de Copii și Juniori Leonte Ianoșchi să înceapă să producă din nou jucători pentru echipa de seniori. După ce vor debuta la echipa mare, sper să joace cât mai bine la FC Argeș pentru a putea fi transferați la alte cluburi mai mari și pentru a ne putea autofinanța.

6 *Cât de mult resimte FC Argeș lipsa spectatorilor având în vedere că această pandemie a restricționat accesul publicului?*

Pentru noi este un mare dezavantaj că nu avem spectatori. Eram un club nou-promovat, un club cu foarte mulți suporteri. Ca și încasări, ca și susținere pentru echipă, ne lipsesc foarte mult spectatorii. Sper ca această situație să nu mai continue mult timp, iar fanii să revină din nou pe stadioane. În cazul nostru, sunt sigur că pot ajuta echipa să depășească momentele grele.

7 *La Pitești se va construi un nou stadion...*

Așteptăm cu mare nerăbdare finalizarea celor trei arene din București incluse în programul

pentru Campionatul European, urmând ca după aceea Piteștiul să intre în linie dreaptă pentru construirea noii arene. Sunt sigur că noul stadion va crea o emulație și mai mare în jurul echipei. Piteștenii sunt avizi de fotbal. Își doresc foarte mult ca echipa să mai atingă performanțele din vremea lui Nicolae Dobrin. Orașul nostru merită un stadion modern. Nu este exclus ca, după realizarea acestuia, Piteștiul să intre în circuitul internațional și să găzduiască meciuri ale echipelor naționale.

SPONSOR

CRONICĂ

Dobrin, poetul și Halagian, soldatul

realizată de **Marius Mitran**

Așa a scris Nichita Stănescu, genialul, și așa și este: „Poetul, ca și soldatul, nu are viață personală. Viața lui personală este...”.

Chiar așa, cum a fost viața lui Dobrin? Cine a fost el? Dincolo de discuția care ține de decenii, pe tema „cel mai mare fotbalist român al tuturor timpurilor”, discuție închisă de Hagi și redeschisă etern de amintiri.

Dobrin a fost singurul poet al fotbalului românesc, și un poet de geniu, așa, ca Nichita, trăind doar pentru bucuria oamenilor, jucând doar pentru ei, și nimeni, niciodată, după retragerea lui, nu a mai reușit să cuprindă acest joc într-o ramă de tablou, cum a făcut-o Dobrin.

Dobrin, poetul. Dobrin, pictorul, pentru că el nu juca, el picta pe teren. Dobrin al oamenilor, pentru că el trăia fotbalul alături de fiecare om din peluză, Dobrin fiind în același timp, și în teren, cu mingea la picior, între trei-patru adversari, și în mijlocul tribunei, gata să aprindă torțele.

Viața lui personală a fost să încânte, să aducă fotbalul în sufletul celor care au crezut în realismul lui magic mai mult decât toți scriitorii sud-americani răsplătiți cu Premiul Nobel.

Da, el și-a trăit viața și și-a scris opera. A trăit-o pentru a o putea fi povestită și iată acum una dintre capodoperele lui, dacă nu chiar cea mai impresionantă, cu siguranță cea mai comentată.

E vorba de partida din 24 iunie 1979, când FC Argeș învingea în Ștefan cel Mare și cucerea al doilea titlu din istoria

violetilor. În orele astrale de atunci, Dobrin nu a fost singur, desigur, mari nume ale fotbalului românesc fiindu-i coechiperi, de la Radu II la Bărbulescu, ambii triumfători în Cupa Campionilor Europeni, 7 ani mai târziu, cu Steaua, până la Doru Nicolae și, mai ales, profesorul Halagian, care aduce ambele titluri Argeșului, în 1972 și 1979.

Halagian e antrenorul lui Dobrin, așa cum Bela Karoly e al Nadiei. Sunt interdependenți, dar istoria a păstrat, se pare, doar unul. Halagian nu poate fi desprins de anii, mulți, în care a stat pe banca Argeșului, iar în teren juca Dobrin. Povestea este și despre cel pe care generațiile mai tinere îl știu drept „Armeanul”. Jucător de nivel mediu, crescut la „Tânărul dinamovist” încă de la 11 ani, s-a impus la Minerul Baia Mare, între altele, dar mai ales, în două perioade, la începutul și la sfârșitul anilor '60, la Dinamo Pitești, primul club exclusiv de fotbal de după război, altfel o marcă înregistrată a Ministerului de Interne.

Mergem mai întâi în 1971 când, după 3 ani de împărțit vestiarul cu Dobrin, Pigulea, Ion Barbu, Remus Vlad ori Jercan, tânărul Halagian preia pe FC Argeș, ca antrenor principal. Fostul lor coleg le e șef acum. Are 32 de ani și ambiție. Peste câteva luni, în vara lui '72, FC Argeș obține primul titlu din istorie, Halagian cucerește prin fermitate și carismă tot ținutul de la capătul autostrăzii, dar mai ales partidul și pe secretarii săi mai mult sau mai puțin generali. Cu ajutorul unuia dintre ei, celebrul și funestul Ion Dincă – „Teleagă”, reușește să-l întoarcă de la Craiova pe

Dobrin, acolo unde îl aduseseră eforturile foarte tânărului poet Adrian Păunescu, dar mai ales nemulțumirile, de statut și financiare, ale Gâscanului.

În fine, ei sunt eroii și celui de-al doilea titlu (și ultimul până în prezent), în 1979, după poate cel mai celebru meci din istoria fotbalului românesc, acel Dinamo – FC Argeș 3-4, ales de soartă să se joace în chiar ultima etapă a campionatului. Am văzut meciul și în ziua aceea am încasat singura bătaie din viața mea, de la profesorul de atelier (ce penibil!), care era nemulțumit că întârzasem cu niște sticle de Pepsi la un joc între școala noastră și liceul care azi se numește „Jean Monnet”. Eu eram căpitanul echipei de la „generală 15”, undeva pe Dorobanți, în spatele bisericii de vizavi de Caragiale. Liceul. Trebuia să aduc niște sticle de Pepsi de la mașină și boul acela m-a plesnit că întârzasem cu ele la teren (fusesse coadă, evident). Am câștigat meciul nostru și apoi am văzut Dinamo – FC Argeș, mai mult atent să-i povestesc lui taică-meu ce îmi făcuse cretinul. (A doua zi tata l-a așteptat pe individ și – verbal, desigur – l-a călcat în picioare pe imbecil, spre liniștita mea prezență.)

Într-o seară, după 30 de ani, când

eram director la UTA și Halagian venise observator la Arad, am refăcut filmul acelei zile teribile, pentru Dobrin în special, dar și pentru antrenorul de 40 de ani neîmpliniți, care locuia gard în gard cu „Parcul Sportiv Dinamo” și care insistase o săptămână întreagă pe lângă secretarul județenei PCR Argeș să fie de acord să-l reprimească pe Dobrin la echipă. Gâscanul fusese suspendat de club pentru încă una din nenumăratele lui ieșiri în decor, dar Halagian știa că fără geniul lui n-au nicio șansă. Era ultima etapă, iar Dinamo avea nevoie de o victorie, acasă, să ia titlul. La Snagov, generalii din M.I. pregătiseră masa festivă, nevestele dinamoviștilor, toate gătite-prună, în alb și roșu, cu cocuri impunătoare ori cu părul pe moațe, își așteptau soții triumfători și primele, strânse în jurul televizoarelor alb-negru din sala de protocol.

Am revăzut, cred, de 50 de ori rezumatul meciului, la „Replay”, în Studioul 12 din TVR. E fabulos, inclusiv povestea lui Halagian, de la Arad, din noaptea lui 2008, când am aflat ce i-a spus Dobrin cu adevărat arbitrului Otto Anderco, din Satu Mare, care la 3-3 nu fluiera sfârșitul în speranța că Dinamo...

În fine, să spun că Halagian avea,

Florin Halagian

Nicolae Dobrin

urmare a unui accident din copilărie, un deget retezat, de la mâna dreaptă. În euforia succesului de după, când Dobrin jubila alături de Speriatu, Cristian, Stancu, Cârstea, Bărbulescu, Toma, Moiceanu, Doru Nicolae ori Radu II, Halagian i-a strâns și le-a spus să nu uite de antrenamentul de a doua zi, de la ora 17. Și le-a arătat mâna cu degetele întinse. „Nea Florine, ne păcălești, că una ne zici și alta ne arăți, a zis Gicu. E la 5 ori la 4 și jumătate?!...” Nu era, desigur, niciun antrenament. Erau palmele cu care acum îi îmbrățișa, trăgându-i la piept pe toți...

Halagian nu mai este printre noi, așa cum nu mai este nici Poetul din Trivale. După Dobrin, el e, de fapt, FC Argeș. E drept că în 1992 a luat încă un titlu, cu Dinamo, ca să închidă cercul destinului. Spune că atunci a plecat cu o selecționată a României în India și că, proaspăt laureat, era deranjat de discuțiile cum că „fusul orar” va fi cel mai greu adversar al băieților. „N-aveți, mă, ascultați-mă pe mine, nicio treabă cu fusul orar, ce dacă sunt 10 ore diferență?! E simplu, tată, și la ei e ca la noi: când e ziuă, joci, te antrenezi, când e noapte, dormi! Ce mare șmecherie?!”

Halagian a încheiat părintește acea noapte de după amintiri de la Arad,

ridicându-se de la masă și luându-și șapca cu Chicago Bulls din cuier: „Marius, ține minte! Dobrin a fost cel mai mare, iar eu foarte puțin fără el!” „Iar Argeșul, dom' profesor?” „Argeșul, dacă nu exista Dobrin, rămânea doar un râu!” Iată, pentru eternitate, și caseta tehnică a partidei din acea seară atât de aproape de Sânziene. Mulți nu mai sunt, au lăsat legenda în locul lor. Și da, adversarul direct al Artistului a fost, și atunci, Cornel Dinu. Totul, în acea vreme, se disputa între uriași.

Dinamo - FC Argeș 3-4 (1-2) - 18.000 spectatori (24.06.1979, „Dinamo”, București / ora 17)

Au marcat: Dragnea (6'), D. Georgescu (76'-pen, 89') / Radu II (11', 24'), D. Nicolae (69'), Dobrin (90')

Dinamo: Anuței - I. Marin, Al. Sătmăreanu, C. Dinu, Lucuță - Augustin, Dragnea (75' Tevi), Custov - Țălнар, D. Georgescu, Vrânceanu (63' I. Moldovan). Antrenori: Ion Nunweiller, Tănase Dima

FC Argeș: Gh. Cristian - M. Zamfir, C. Cârstea, C. Stancu, P. Ivan - D. Toma, Iovănescu (78' Bărbulescu), Chivescu - D. Nicolae, Radu II, Dobrin. Antrenori: Florin Halagian, Constantin Oțet

Arbitri: Otto Anderco (Satu Mare) - Teodor Balanovici (Iași), Vasile Tătar (Hunedoara)

Florin Halagian și Nicolae Dobrin

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA